

**Tentamen medicum inaugurale, de somno ... / eruditorum examini subicit
Stephanus Dickson.**

Contributors

Dickson, Stephen.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Balfour et Smellie, 1783.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/abtyvjz6>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,
DE
S O M N O.

6

QUOD,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

STEPHANUS DICKSON,
HIBERNUS,

A. B. Trin. Coll. Dub. Reg. Med. Societ. Soc. Extraord.
Reg. Societ. Antiquar. Scot. Soc. Correspond.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

Quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere?

Cic.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXIII.

ESTC

TENTAMEN MEDICUM
IN ANATOMIA

SOMMARIUM

ANNUNTIA SURSUM NUMERUM
Dr. A. Robertson, Rev. in ed. v. d. m. v. d. m.

D. GUILIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.
ACADEMIAE EDINBURGENSIS PRAEFATI

PRO GRADU DOCTORIS
IN MEDICINA

STEPHANUS DICKSON
Hibernus

A. B. The Coll. Dub. Reg. Med. Soc. Lond. Lond.
Reg. Soc. Antiqu. Soc. Lond.

Ad diem 12. Septembris hora hodie

Quod in hoc gradu in rebus suis laboribus
Cura

D. D. I. B. R. E. M.
ACADEMIAE EDINBURGENSIS

Academiae Edinburgensis

Edinburgae

Praehonorabili

JOANNI HELY HUTCHINSON,

Scribae regio publicis rebus in Hibernia praefixo;

Regiae Majestati a secretioribus consiliis,

Collegii Sacrosanctae et individuae Trinitatis juxta Dublin

Praeposito, &c.

STEPHANUS DICKSON

S. P. D.

Egregia tua molimina ad scientiam omnigenam excolendam, et fere ad aethera vehendam, cujusque cor in aeternum tibi devincient. Diu in Hibernia florentibus aliis artibus marcebat medicina: Sed, te fovente, En haec quoque ars divina revalescit, et quae olim tantum humi repserat, nunc surculos vigentes et ascensuros egerminat! Prope, spero, tempus adest, quum tuis sub auspiciis pollebit, et aequae famam tuam ac salutem universam per patriam disperget.

Accipe, eximie vir, indicium hoc parvulum animi erga te promptissimi; et qui olim me honore academico designasti, et amicitia hortatus es, ne despice hasce meas studiorum medicorum primitias, tibi si non ingenio, at saltem observantia et amore, oblatas.

Dabam Edinae,

Prid. Id. Septemb.

JOHANNES HILF

Scilicet regio publicis rebus in Hispania parata;

Regis Majestati auctoritate condita;

Collegii Sacerdotum et magistrorum Universitatis Complutensis

Typis, etc.

STEPHANUS DICKSON

B. P. D.

Prolegomena ad hanc operam...
et hoc ad hanc operam...
dicitur. In his hinc hinc...
et hoc ad hanc operam...
dicitur. In his hinc hinc...
et hoc ad hanc operam...
dicitur. In his hinc hinc...

Prolegomena ad hanc operam...
et hoc ad hanc operam...
dicitur. In his hinc hinc...
et hoc ad hanc operam...
dicitur. In his hinc hinc...

Complutensis
1840

TENTAMEN MEDICUM,

INAUGURALE,

DE

S O M N O.

P R O O E M I U M.

DE omnibus somni affectionibus tractare et tempus deest, et soliti limites tentaminis inauguralis vetant. Sequenti igitur tractatu solum de somno naturali differere aggredior: Opinionum commenta de animi operatione in insomniis, incubo, et somnambulatione, ut non minus inutiles quam implicatas, prorsus evitavi: De causa proxima somni,

somni, paululum (ne silentio praeteream quod celeberrimos occupavit) calamo festinante disceptavi.

Mihi quidem dolet hasce paginas, tam festinato scriptas, confestim publici juris facere: Sed eas, qualescunque sunt, ceremonia Doctóratús evocat. Vos igitur, lectóres, oro, auctórem, cui, circa aegros occupato, perpaucae fuerunt stylum vertendi opportunitates, ad vestram indulgentiam pertinere.

Antequam ad propositum transeo, gaudens hanc publicam occasionem arripio inclytis Praeceptoribus meis, in collegiis Dubliniense et Edinburgense, gratiam referendi. Siquid jam nunc scio, aut si unquam mundo non inutilis evasero, id totum iis tribuendum. Serorsum Doctóri EDVARDO HILL, medicinae et botanices professori in collegio Dubliniense, nec non Collegii Regii Medicorum Dubliniensis praesidi, viro morum suavitate non minus quam eruditione spectabili; Doctóri JO-

ANNI PURCELL, *anatomiae praelectori in collegio Dubliniense, viro et arte et facundia insigni; et praeterea Doctori JACOBO GREGORY, medicinae theoreticae in academia Edinburgense professori, (cujus laudes quisnam ignorat?), grates ab imo corde lubentissime solvo.*

D E

S O M N O.

I.

DE natura et causis somni, insignes medici litem haud mediocrem moverunt. In diversas iverunt opiniones Hippocrates et Galenus; Sanctorius et De Gorter; Boerhaavius et Haller; nec non recentiores clari auctores. Recte inter tantos dijudicare est operae pretium: Omnis igitur adhibenda est cura, et moderatio, et aequitas.

Opusculi hujus erit, somni naturalis signa fideliter describere; ejus causas investigare; et exinde consilia quaedam, ope quorum allici potest, deducere.

Praecedentibus aliquibus artuum, imprimis genuum, aut membrorum solito magis

B

exer-

exercitorum languore et debilitate, cum oscitatione et artuum extensione frequenti, perceptio hebetior fit. Magis magisque sentiendi facultas diminuitur, et cum ea movendi ac positum erectum sustinendi. Connivent palpebrae; paulatim abduntur oculi; labascunt genae ac labra; cadit maxilla; nutat, huc et illic rotatur, delabitur caput; laxantur artus; antrorsum flectitur cervix; et brevi (ni recumbat dormiturus) ipse corporis truncus.

Dum sic afficitur corpus, haud absimili serie sopitur mens. Attentio fit infirma; reposita memoria sine ordine proferuntur; animum errantem singularia, improbabilia, monstrosa occupant. Paulatim imagines, quae sine jussu excitatae, sine ratione conjunctae erant, tanquam illiquefactae fiunt, et evanescent. Ipsi denique affectus pacantur. Placidus supervenit somnus, lethaea tranquillitate facultatem omnem immergens.

Mente perfecte sopita, sentiendi facultas per totum corpus hebetatur, et quod res externas attinet, pene destruitur, non certe

nisi

nisi per validiorem stimulum restauranda*: Quod internas quoque spectat, multum obtorpet: Tussis pacificatur; fames, fitis, libido † silent. Musculi motus voluntarii relaxantur: Ii qui ad sanguinis circuitum ‡, ad respirationem ||, ad ventriculi et intestinorum actionem §, promovenda pertinent, gradatim magis magisque inertes fiunt: Qui autem oculos, os, vesicam, et intestinum rectum claudunt, vi suorum tonica, valide contrahuntur. Excretiones** non solum lotii ac stercoreis, sed etiam salivae, muci,

* Vide Plin. hist. nat. l. viii. c. 36. Philos. transf. No. 304. Journ. des Savans, 1707, m. Apr. Haller. elem. phys. l. xvii. sec. 3. 'Glires adeo profunde dormiunt, ut ne cultro quidem secti excitantur.' Borrich. diss. acad. vii. p. 309.

† Vide ad finem voluminis Not. C. sect. iv. ubi differitur de irritatione stercoreis in alvo infantis. Similiter concludere licet de irritatione seminis nimii; somnum quodammodo rumpit: Sed, irritamine ejecto, rursus profundus redit somnus.

‡ Vide notam A. ad finem voluminis.

|| Vide notam B.

§ Vide notam C.

** Vide notam D.

muci, et materiei lachrymandae ac perspirandae, aut penitus suppressae sunt, aut multum imminutae. Secretiones * per vasa exhalantia pigre movent. Vasorum absorbentium actiones imbelles fiunt †. Denique, etiam facultas, in corpore insita calorem internum gignens, nonnihil elanguescit ‡.

Expergiscimur plerumque cum luce aut strepitu matutino, inverso fere modo et ordine quo antea sopiebamur.

Effectus quos hic deleniens quietis et tranquillitatis status edere solet, non minus sunt felices quam admirabiles. Decumbimus fessi, exhausti, stupidi: Resuscitamus vegeti, refecti, hilares; animi pariter atque corporis viribus ad laborem et voluptatem denuo adaptatis.

Hicce autem status immoderate protractus, aut supra modum repetitus, pro faustis effectibus

* Vide Gregory conspect. med. theor. § 712.

† Vide notam E.

‡ Vide notam F.

effectibus pessimas consequentias edit. Torporem, fatuitatem, ipsam mortem, inducere valet*.

II.

Causae quae somnum valetudine sana inducunt praecipuae sunt, exercitatio corporis modica; hora consueta eundi dormitum; mensae aut lecti voluptates temperanter adhibitae; animus ab affectibus et studio vacuus, aut solum leni tristitia refertus; tenebrae cum silentio, sive sonis placidis atque modi unius; calor etiam nimius, sed relaxans solum, non irritans.

Enumerare possum et alias potestates, ut frigus intensum, laborem immodicum, vigiliam nimis protractam, medicamenta medicis hypnotica atque narcotica appellata, quae praeterea somnum inducunt. Haec autem omnia valetudinem sanam in morbosam

* Vid. Boerh. prael. acad. § 590. 26.

bosam convertunt ; ideoque cum causis somni naturalis non adnumerari debent.

Quoniam vero somnus aliquando non nisi horum quibusdam induci potest, est operae, causas quae somnum debitum impediunt, ut sedulo evitentur, investigare.

Inter haec invenientur quaecunque somnia cieri solent. Opinio certe a quibusdam tenetur somnia quaedam valetudinem secundam denotare : Sed haecce opinio nullis (me iudice) probationibus innititur. Sine controversia, multi sunt homines, sensibus tam delicatis praediti, ut raro perfecte sopiri possint : Sed, e contrario, non pauci quoque tam gratiosi Hygeiae, ut nunquam ab incunabulis somniasse reminiscantur *. Plurimi, summa fruente sanitate, aut nunquam omnino somniant, aut solum sub temporis brevissimo puncto immediate praecedente aut consequente profundum somnum : Et nemini dubium est, quin semper

* Vide Locke's essay on the hum. underst. b. ii. ch. 1.

per quo minus somniis afficitur mens, eo magis vegetum lecto evadit corpus.

Rerum somnum impredientium imprimis recensenda est cura, quae Morpheum a palpebris miserum nunquam non depellere conatur. Exinde maniacorum aliquos nunquam dormisse narratum est*.

Quivis equidem animi fortior affectus, laetitia, spes, terror, quietem avolare facit.

Hisce addere oportet studia, praesertim lucubrationes intentas, quae 'varias imitantia formas somnia vana' † dormitorio mittunt.

Corporis quoque affectiones quaedam, appetitus praesertim, somno sunt inimicae. Inter has praecipue stat fames, adeo quidem infesta, ut illos non omnino dormiri permittit, qui cibo destituuntur ‡.

Ut somnus fame prorsus depellitur, sic nimia repletione multum turbatur: Ac haud scio annon multo majores morbi et vitiosae

* Vide philos. trans. No. 317.

† Ovid.

‡ Vide philos. trans. No. 414. 427.

vitiosae in somnum offensiones nimio cibo quam nimis parco inferantur.

Impeditur somnus potu calido, potissimum infusis theae et coffeae. Lis quidem haud mediocris est, * utrum theae et coffeae effectus pravi ipsis plantis adscriberentur, aut calidis illarum solventibus. Quodam sint, opinor, gradu, ambobus †; nam cujusvis infusi potestates, ratione sunt composita virium materiei infusae, gradus imprægnationis, et gradus caloris solventis.

Impediri potest somnus lecto duriore, corporis positu incommodo, pedum frigore, lotio aut stercore praeter modum accumulatis, quovis denique inusitato genere stimulandi.

Cessatio quoque cujusvis stimuli interdormiendum applicati, ut tinnitus campanulae, orationis modi unius saepe expergeficit. Hicce vero effectus nunquam, ut reor,

* Vide Clyer, act. Hassnens. v. iv. p. 4. Breynius, exot. cent. i. c. 52. in append. &c.

† Confer. Cullen's materia medica, edit. 2. 8vo, p. 305.

reor, nisi homini quodammodo somnianti accidit; privativa namque non nisi sensatione praesistente ideas excitare possunt*.

Morbi denique plurimi somno sunt infesti.

III.

Medicorum plerique, ab initio fere artis, studia intenderunt ad causam quandam ultimam et essentialem detegendam cujuslibet morbi fabricam animalem afficientis; exinde proculdubio sperantes se omni illius pravo affectui aut venienti occursuros, aut praesenti victuros posse. Multi seipso ac alios persuasere, se hancce veram essentiam, vel, ut loqui amant, proximam causam, invenisse. Nec mora—Indicationes curaturae proponuntur.—Remedia certa exhibentur—Miseris tamen de aegris ut olim actum

* Vide Locke's essay on the hum. und. b. ii. ch. 8.

tum est. Quousque igitur theoriae confidendum? Anne facultatibus fruimur, quibus ultimam humani corporis structuram exploratam habeamus, et cujusvis partis dotes pernoscamus? Nonne probabile est, etiam modo non certum, Omniscientem semper a nobis celaturum, quomodo spiritus regit artus, et illorum affectionibus eodem tempore jaçtatur? Postremo, quisnam hypothefi deditus, a temporibus Senis divini usque ad nostra, non ineptè dormitavit, non fomnia vana in mundum protulit?

Æque foret inutile et injucundum varias hypothefes de fomno, ejusque modificationibus, prolatas recensere et perscrutari. Leves et monstrosae, ut imagines quas explicare pollicentur, mentem in labyrinthum ducunt, cui humanae facultates filum suppeditare non possunt.

De fomni ergo proxima causa hoc solum concludere licet, adhuc latuisse verique similiter semper latituram*: Nisi forsan, Ovidio

* Vide notam G.

vidio * duce, ad torum ' prope Cimmerios
 ' hebeno sublimem in atra, quo cubat ip-
 ' se Deus,' confugiamus.

Loco tamen proximae causae hunc som-
 ni fidum comitem, sentiendi nempe facul-
 tatem diminutam, et quod res externas at-
 tinet, pene abolitam, instituamus, quasi mi-
 nistrum ostendendum, quo facilius de som-
 no ratiocinemur. Quaecunque augent hanc
 facultatem somno sunt inimicae; quae vero
 eam minuunt, sive auferunt objecta qui-
 bus sensus externi aut interni stimulentur,
 somnum semper inducunt †. Nodos fere
 omnes qui de somno occurrant hisce prin-
 cipiis, quasi gladio Macedonico, solvere au-
 deamus. Ingenue tamen confitendum est,
 haecce, quanquam satisfaciant, quatenus
 producentibus, concomitantibus, et depel-
 lentibus somnum, nihil quicquam ratio-
 nem suppeditare illius vigoris et alacritatis
 quae evigilantes experimur; nec ullum
 discrimen

* Vide Metamorph. l. xi.

† Vide Whytt on the vital and other involuntary
 motions, sec. xii. xiii.

discrimen dare inter profundissimum somnum et mortem.

Sed ad omnia vitae et sanitatis commoda nobis sat est haec vera scire, somnum certis modis induci, aliisque depelli posse; et eum haud immoderate protractum effectus felicissimos edere solere. De ratione horum parum, me iudice, curandum:

*Απαιτων γαρ ζητουντες λογον αναίρεσι λογον **.

IV.

Ad somnum naturalem alliciendum, consilia duo advertenda sunt: Primo, objecta quibus sensus aut externi aut interni stimulari possint amovere; secundo, facultatem sentiendi, integra valetudine, imminuere. Multa quae dormituro profunt hisce duobus consiliis simul conficiuntur; ideoque de ambobus una differendum.

Qui

* Theophrast.

Qui somnos velit capere suaves, imprimis debet evitare omnes animi fortiores affectus. Amor quidem, si mutuus, et amplexibus ad gratam satietatem, cis fatigationem completus, haudquaquam improbandus; nihil enim sub astris somno amicus: Si vero ex spes, frustratus, suspicionibus anxius, aut foeda lubricitate depravatus, totum hominem deprimit, et ad omne solamen et subsidium vitae ineptum reddit.

Studia quoque sub noctem evitare, si liceat, oportet; nimia enim animi exercitatio sensus delicatissimos facit: Haec in causa est cur literati tam perraro agreste somno fruuntur.

Modica tamen et animi et corporis exercitatio, omni experientia teste, somnum conciliat. Haec vitae vires et sensuum virtutes roborat, atque illam pravam ad sentiendum facilitatem, quae somno maxime inimica est, mirifice tollit.

Paulo ante solitam obdormiscendi horam Cereris dona participare juvabit. Omnis equidem appetitus hoc tempore sedari debet.

bet. Sed prospiciendum cavendumque est, ne quod ad requiem praescribitur, abusu in vigiliam et aegrotationem ducat. Talis fumatur cibus, qualis melius concoqui possit. Talis hauriatur potus, qualis sitim citius extinguat. Aliquando quidem, ut monet poeta, ‘merumque allicit somnos*’; nunquam vero, salva sanitate, ni corpus sit nimis debilitatum, aut sic paulo post futurum voluptatibus lecti.

Ubi ad torum confertur, absint lux, soni, temperies injucunda, corporis faeces, omne breviter quod aliquem sensum ad actionem stimulet.

Veruntamen soni leves atque modi unus interdum utiles sunt, attentionem mentis avocando, ad meditationem, dolorem, aut luctum deludendum. Hi vero, ubi quies obrepit, gradatim languescere, et tandem cessare debent; aliter enim somnum quodammodo turbarent.

Quo-

* Ovid.

Quoniam vis calorem internum gignens, inter dormiendum nonnihil elanguet, necesse est corpus, hoc tempore, magis solito cooperiri. Praecavendum est autem ne calor sit tantus, ut aut febriculam concitet, aut sudorem manare faciat.

Ad justam temperiem servandam, multum conferret in cubiculo amplo et bene ventilato somnum capeffere. Sic quoque in melius ibit respiratio, qua impedita, nihil pejora mala accersit.

Levetur aliquanto caput, ne nimius in illa parte sanguis irritamen fiat. Eodem quoque prodest balneum aut fofus hora fomni adhibitus.

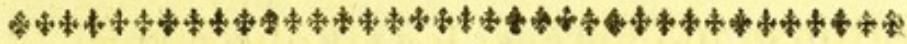
Postremo, reclinetur super latus, praecipue dextrum. Sic enim et ventriculus magis facile sese evacuat, gravitate scilicet rerum contentarum eas ad pylorum deducente, quae, corpore aliter posito, ad sacculum caecum perveniant; et cor minus pulmone opprimitur, unde respiratio aequae ac sanguinis circuitus, minus impediuntur; et denique costae non feriuntur pulsationibus
cordis

cordis (ut quando super latus finistrum reclinatur) quod infomnia ciere solet.

○ Morbo tamen absente, placidissimus erit illi somnus utcunque incauto, cui animus fortunæ indifferens, scelerisque purus.

T A N T U M.

NOTÆ

V N O T Æ

PROBATIONIBUS STABILIENTES

QUÆ DAM

IN PRÆCEDENTE TENTAMINE

AFFIRMATA.

D

IN NOMINE DOMINI AMEN
HABITANTIBUS IN TERRA
SANTA
SALUTEM PERPETUAM

V N O N A E

PROBATIONIBUS STABILIBUS

QUEDAM

IN PRÆCEDENTE TENTAMINE

CONFIRMATA

IN NOMINE DOMINI AMEN
HABITANTIBUS IN TERRA
SANTA
SALUTEM PERPETUAM

N O T Æ.

[Not. A.]

1. **V**ARIIS experimentis a me accurate factis, sed quae figillatim enumerare limites tentaminis inauguralis vetant, certum habeo, arteriarum pulsus dormientibus lentiores esse, et magis magisque lentiores fieri in ratione somni protracti: Excepto quidem, quod circa tempus evigilationis, pulsus aliquantulum accelerari solent; sensu nempe tunc temporis aliquibus stimulis excitato, ideoque fibrarum viventium mobilitate aucta.

2. Conclusioni ex hisce experimentis orienti favent opiniones eximiorum auctorum. (Vide Marherr prael. in Boerh. § 590. n. 5. Schwenke haematol. l. c. p. 41. Haller. el. phys. l. vi. sec. 2. § 17. et l. xvii. sec. 3. § 3. Gregory conspect. cap. xiii.)

3. Animalibus hibernantibus, scilicet montanis muribus in Alpinis antris, ranis in suis stagnorum

norum recessibus, aliisque se in diversis locis ab-
dentibus, pulsus fere evanescent. (Vide Cite-
sius, *journ. oecon.* 1758. m. mart. Harv. op. t.
iv. 537. Boyle on cold, tit. xix. sec. 28. &c.)

4. Pulsus equidem non potuissent se habere in
somno, ut volunt Hippocrates, Boerhaavius, &c.
etiam sensu eodem manente: Vigilanti enim ac-
celerantur potu, cibo, musculorum motu, animi
studio aut affectibus: Haec autem omnia salu-
briter dormienti absunt.

[Not. B.]

1. PARUM conveniret opiniones de respira-
tione ab erudito Haller prolatas hic loci fuisse
contravenire. Hoc tantum mihi fat erit dicere,
nulla aut phaenomena aut ratiocinationes me
unquam persuadere potuisse ‘ in perfecto somno
‘ et in perfecta apoplexia,’ aut corpus aut ani-
mum a voluntate regi. (Vide *elem. physiol.*
l. viii. sec. iv. § 18.) Lockcii argumentis, (*es-
say on the hum. und. b. ii. ch. 1.*) penitus assen-
tio,

tio, et ea in praesenti quasi propugnaculum ante me profero.

2. Musculos ad respirationem pertinentes gradatim magis magisque inertes fieri, obrepente et ingravescente somno, apparet, primo ab oscitatione quae obdormiscentibus et expergiscentibus semper fere accidit: (Vide Whytt on the vital and other invol. mot. fec. xiii.) Secundo, quia et ‘ diu protracto somno adeo placida fit respiratio, ‘ ut vix advertatur ;’ (Marherr prael. in Boerh. § 590. n. 50.) et in animalibus quae totam hyemem dormiunt, ‘ cum motu humorum circulatorio penitus conticescit respiratio.’ (Idem, § 590. n. 6.) Meryi experimenta hanc observationem firmant; ‘ testudo dormiens, ligatis ‘ maxillis, obfignatis naribus, toto mense supervixit.’ (Vide mem. de l’acad. scien. 1693, p. 197.)

[Not. C.]

1. ACTIO ventriculi a cibi irritatione praecipue oritur. (Vide Hall. el. phys. l. xix. fec. iv.

§ 9.)

§ 9.) Sed cibus ad concoctionem aptus non ultra horas circiter octo aut novem (Viridet du bon chyle) integra valetudine in ventriculo moratur: Et cibus tunc imprimis hanc actionem ciet, quando nuper depasti sumus. (Hall. el. phys. l. xxiv. fec. ii. § 24.) Quo magis ergo dormitur, eo minus actio ventriculi cietur; et gradatim cum evacuatione cibi semper actio illa minuitur. Mobilitate ergo eadem manente, res de qua certamen auctoribus fuit, probatur. Sed per comparisonem, experimentis Kaau Boerhaave firmatam (vide impet. faciens Hippoc. dict. n. 434. 585.) concludere licet, non solum stimulos gradatim a ventriculo magis magisque auferri, sed etiam facultatem ad stimulos percipiendos minui, et in profundo somno penitus tolli.

2. Musculos ad actionem intestinorum ciedum, haud muniis in somno ut in vigilia fungi, apparet per stercora, nunquam, ingravescente somno, (non etiam quanquam prius adhibita fuissent medicamenta purgantia), nisi ob morbum expulsa.

3. Huic quidem argumento objici potest, faeces alvi non propter debiliorem intestinorum actionem,

nem,

nem, sed propter validam et non oppugnatam sphincteris ani actionem, dormientibus retentas esse: Namque recente mortuis, quibus nulla est sphincteris contractio, faeces non raro actione intestinorum expelli. (Haller, exp. 367. 381. 388. 410.) Sed hujus objectionis vis evanescit, reputando non solum faeces sub somno retineri (quod certe magna ex parte actioni sphincteris attribui debet) sed ne quidem inclinationem ad eas expellendas (quae tota ex actione intestinorum, praecipue crassorum, pendet) in hoc statu, oriri.

4. Scio quod aliquibus veri videtur simile hunc defectum inclinationis ad faeces alvi sub somno expellendas, non ex status illius natura, sed ex consuetudine sola pendere: Infantes enim (dicunt illi) quibus adhuc consuetudo est nulla, stercora saepissime inter dormiendum excernunt: Et adulti inclinationem periodicam, ad alvum deponendam, cuivis diei horae, consuetudine adaptare possunt. Sed ad hanc opinionem evertendam sufficiet animadvertere, primo, alvum infantibus maxime irritabilem esse, et haud infrequenter cura nutricium nimis sedulosa, ante

te tempus dormiscendi solito magis impletam. Hinc irritamine in recto intestino, tam multum sub nocte aucto, infans semisomnis evadit : Deinde intestinorum actioni superadduntur actiones septi transversi, aliorumque musculorum, quorum ope stercorea excernuntur. Irritatione hoc modo amota, infans in somnum altum redit. Congrue cum his observatur, foetum in utero nunquam suum meconium demittere. Secundo, quamvis consuetudine plerique motus periodici corporis regantur, nequaquam exinde sequitur, eos ab illa sola pendere. Sic ab adulto valente, ultra tempus periodicum adeundi latrinam dormiente, faeces alvi non ut ab irritabili infante expelluntur. (Vide Oliveri in phil. transf. No. 304. narrationem hominis, qui septuaginta dies dormiens, semel intra quadraginta duos dies minxit, nunquam alvum deposuit.)

[Not. D.]

I. DE stercore modo dictum. Lotium non solum per sphincterem vesicae inter somnum retinetur,

tinetur, sed et ejus secretio hoc tempore minuitur. Foetus in utero nunquam mingit. Minus urinae post somnum redditur, quam post aequale intervallum vigilantiae.

2. Secretiones salivae, lachrymarum, mucinarium, et arteriae asperae, inter dormiendum, nullae sunt: Hoc quoque, etiam salivae profusio, ophthalmia, et catarrho laborantibus.

3. Exhalatio cutis in somno minuitur. Hoc manifestum est, primo, experimentis Keill et De Gorter, quae accurate et saepe instituta firmant raro ultra duas uncias singulis horis somni exhalatas esse; verum singulis horis matutinis post somnum modicum circiter tres uncias; si vero corpus sit exercitum, ultra quatuor uncias. (Vide Keill stat. Britan. De Gorter de persp. p. 302.) Secundo, Sanctorium deceptum fuisse satis superque constat; suoque enim iudicio diversis locis contradicit. (Confer. sec. iii. A. 49. 52. Sec. iv. A. 2. 20. Sec. iii. A. 2. Sec. iv. A. 14. 50. Sec. v. A. 11.) Tertio, experimentis Keill et De Gorter penitus congruit ratio; vigilantibus enim exhalatio cutis augetur potu, musculorum motu, majore corporis calore, animi studio

dio et affectibus; quae omnia salubriter dormienti absunt.

[Not. E.]

1. MINUUNTUR potestates quae materiem sorbendam superficièbus haurientibus movent; si quidem theoriae Cruikshanks credendum est. (Vide letter to Clare, p. 132.) At certe, minuuntur potestates quae materiem absorptam, ductum thoracicum versus, propellunt, scilicet ‘arteriarum * *prope* quas ludunt ictus et musculorum succussus.’ (Monro de venis lymph. valvulos. p. 37.)

2. Haec in causa sunt cur animalia, quae in magnis vasis per aliquot menses consopita Boerhaavius servavit, ‘neque mortua reperiabantur, ac ne quidem consumpta:’ (Boer. prael. acad. § 597. 7. 8.) Et cur ursus ac glires Alpini hyemem stertendo tranfigunt, absque cibo; his autem animalibus pinguedo accumulatur. (Vide Gesneri

* Monro habet *circa*, sed forsan minus accurate.

Gesneri hist. anim. lib. i. de mure Alp. C. F.)

Sic Martial canit,

‘ Tota mihi dormitur hyems, et pinguior illo

‘ Tempore sum, quo me nil nisi somnus alit.’

[Not. F.]

1. Homo pallet dormiens, et toto corpore frigescit, quando non pluribus vestibus quam in vigilia tegitur. Caetera omnia animalia locum tepentem ab instinctu petunt, ubi se somno dent. (Vide Hieron. mercur. l. iv. c. 9.)

2. Animalium per hyemem dormientium calor, ut per thermometrum apparet, diminuitur. (Martine’s essay on the various degrees of heat in bodies, § 41. Harv. de mot. cord. iv. 28. xvii. 65.)

3. Vivunt homines sub coelo frigidiorē, etiam gradu 28 infra 0 scalae Fahrenheit, ut in celebri illo apud Petropolim frigore, A. D. 1732-3. (Vide phil. transf. No. 441.) Et aliqui ne quidem asserere hesitant, se vixisse sub frigore gradibus 118
et

et 120 infra 0 scalae Fahrenheit; (Vide Martin ut supra, § 10. et Hall. el. phys. l. xvii. Sec. ii. § 3.) Mors autem certe sequetur in frigore etiam gradu 12 supra 0, si infelix obrepserit somnus. (Vide Haller ut supra. Banks's voyages, v. ii. p. 46. 53.)

[Not. G.]

VIDE Gregory conspect. med. theoret. § 390. 391. 392. Ubi enucleate, quamvis presse, de diversis auctorum commentis differitur. Praeterea vero haec pauca adjicere liceat. De Boerhaavii hypothese argumentum paucis reduci possit verbis. Aut vera credatur, aut non. Si vera eam explicare phaenomena in natura occurrentia, et illis congruere necesse est: Sed explicat ficta et istis congruet (ut probatur notis A, B, C, E, F). Ergo aut non potest explicare opposita et ambobus congruere; aut si potest, nil docet. De Halleri proxima causa, nimirum 'minus expedito spirituum nerveorum in cerebro motu,' (El. phys. l. xvii. sec. 3.) hoc solum dicere

dicere vellem, ut non solum ñe verum, sed ne quidem probabile est, sensum et motus voluntarios consequentes, per fluidum in nervis circulante transegi, (vide Simson's inquiry, passim. Monro on the structure and uses of the nervous syst. ch. 25. sect. iii.) Quodnam per 'spiritus nerveos' intelligamus? Si aliquid vulgaribus materiei dotibus instructum, negatur tale in nervis circulare; si aliquid dotibus a materiei diversis, obscura per obscuriora explicare tentat.

F I N I S.

C O R R I G E N D A.

Pag.	5. lin. xii.	<i>dele</i> inutiles,	<i>insere</i> inutilia.
	5	xii. implicatas	implicata.
	15.	xvi. praecipue	praecipua.
	16.	xv. accumulatis	accumulato.
	23.	xiii. <i>post</i> sanguis	aut sanguinis impetus.
	33.	xvi. <i>dele</i> p	n.
	34.	x. <i>post</i> ludunt	vasa lymphatica.
	36.	xvi. <i>dele</i> congruet	congruit.

dicere relictis, ut non aliam de verum sed no
 quidem prohibita est, tanquam et motus volunta-
 tem continetur, per hanc in nervis circum-
 stantibus, (vide Sicuti, in partibus, postquam
 -lectio on the structure and use of the nervous
 the ch. 2. sec. III.) Quodam per spiritibus
 nervorum, in illis, et aliquid volgaribus
 materiae dicitur in illis, negatur esse in
 in circuitu, et aliquid, dicitur a materiae dis-
 tincta, ob id per dicitur, et dicitur tunc.